

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoE/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123206083
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123206083.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej, v exekučnej veci v prospech oprávneného: A. B. A., narodený XX.XX.XXXX, bytom C., Ukrajina, adresa na doručovanie: D. X, E. A. F., v konaní zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária ŠČURY, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 2618, Čadca, proti povinnej: G. A., narodená XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, v konaní zastúpená: JUDr. Miloš Chrenko, advokát, so sídlom Hlavná 25, Trnava, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: A. A., narodeného XX.XX.XXXX, bytom ako povinná, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom J. Bottu 4, Trnava, a na uloženie výchovného opatrenia, o odvolaní oprávneného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 33Em/1/2023-33 zo dňa 13.11.2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 13.11.2023 súd prvej inštancie návrh zamietol (I. výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. Rozhodol tak o návrhu oprávneného (otca), ktorý sa domáhal voči povinnej (matke) nariadenia výkonu rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 11P/5/2023-64 zo dňa 23.03.2023, právoplatného toho istého dňa, ktorým súd okrem iného schválil rodičovskú dohodu o úprave styku oprávneného s maloletým dieťaťom v rozsahu každej nepárnej soboty a každej párnej nedele, oba dni od 10:00 hod. do 17:00 hod.. Povinná sa v rozsudku zaviazala dieťa na stretnutie s oprávneným riadne a včas fyzicky aj psychicky pripraviť a odovzdať ho oprávnenému v mieste svojho bydliska. Oprávnený od povinnej žiadal, aby mu umožňovala realizovať tento styk. Oprávnený sa tiež domáhal druhým výrokom petitu svojho návrhu, aby sa všetci traja účastníci na základe súdom uloženého výchovného opatrenia podrobili odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava po dobu 6 mesiacov v termínoch a za podmienok dohodnutých s úradom, pričom povinná by zabezpečovala účasť maloletého dieťaťa na týchto stretnutiach.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou čl. 12, ust. § 370 ods. 1, § 376 ods. 1, § 377 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a ust. § 37 ods. 2 písm. d) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že oprávnený po podaní tohto návrhu ostal v konaní pasívny. S maloletým dieťaťom sa stretol naposledy koncom septembra 2023, odkedy za ním viac neprišiel. Vyjadrenie povinnej k návrhu si z adresy, ktorú označil na doručovanie písomností (D. X, E. A. F.) neprevzal, teda sa s ním oprávnený ani neoboznámil. Rovnako ostalo nevyzdvihnuté na pošte predvolanie na pojednávanie, ktoré sa nepodarilo včas doručiť oprávnenému ani cestou polície. Oprávnený okrem iniciovania tohto konania žiadny ďalší úkon vo vzťahu k súdu neuskutočnil. Oznámené telefónne číslo z jeho návrhu neexistuje. Tento jeho postoj bol súdom vyhodnotený ako nezáujem o ďalšie prejednávanie veci z jeho strany. Napriek tomu súd z vlastnej iniciatívy vykonal šetrenie pomerov v domácnosti povinnej cestou opatrovníka, ktorý súdu doručil aj správu zo školy, kam maloleté dieťa chodí, vyjadrenie z obce, kde maloleté dieťa s povinnou býva, vypočul dieťa na pojednávaní a k veci sa vyjadrila aj povinná ohľadne plnenia si svojej povinnosti, ku ktorej sa zaviazala v rodičovskej dohode. Súd ustálil, že od otca nie je možné očakávať, že by sa zúčastňoval stretnutí na úrade, ktoré navrhoval v rámci výchovného opatrenia, keďže prestal komunikovať so súdom a za maloletým dieťaťom bol naposledy pred vyše mesiacom, odkedy prešlo šesť víkendov, čiže toľkokrát sa ani nerealizoval styk oprávneného s dieťaťom z dôvodov na strane oprávneného, ktorý podľa vyjadrenia povinnej svoju neprítomnosť neavizoval, hoci sa na tom v rozsudku s povinnou dohodol, pričom tak mal urobiť najneskôr 24 hodín vopred. Pri takomto postoji oprávneného, ktorý poukazuje na neplnenie si povinností povinnou, pričom sám svoje povinnosti neplní, ani voči súdu, nemožno očakávať iné rozhodnutie ako zamietavé.

5. Z vyjadrenia povinnej k návrhu oprávneného vyplývalo, že namietala procesné nedostatky návrhu a vo veci samej uvádzala, že ona oprávnenému v styku s dieťaťom nijako nebráni, dokonca ho aktívne presviedčala a snažila sa motivovať, aby sa pokúsilo vzťah s otcom nadviazať. Narážala však na jednoznačné, vytrvalé a rázne odmietanie zo strany dieťaťa. Dokonca keď na dieťa viac tlačila, aby s otcom išlo von, tak sa správanie dieťaťa obrátilo aj voči nej, dieťa sa na ňu nahnevalo a celý nasledujúci deň s ňou nekomunikovalo. Povinná vysvetľovala, že s oprávneným nikdy na Slovensku nevedli spoločnú domácnosť, pre dieťa je oprávnený cudzím človekom, ku ktorému nemá vytvorený žiaden citový vzťah, či akúkoľvek emočnú väzbu. Oprávnený nedokáže s dieťaťom nadviazať normálny, pozitívny rozhovor a priateľský kontakt, lebo jeho pokusy o komunikáciu sa okamžite zvrtnú na výčitky, že ako dieťa vyzerá, ako sa oblieka a podobne, čo len zvyšuje odpor adolescentného dieťaťa k stretávaniu s ním. Proti vôli onedlho 14-ročného dievčaťa ho nie je možné ani zo strany povinnej nútiť stretávať sa s oprávneným. Maloleté dieťa totiž nie je predmetom konania, o ktorom sa rozhoduje, ale subjektom, účastníkom konania, ktorý má právo sa vo veci vyjadriť a ktorého názor je potrebné brať do úvahy. Právo oprávneného na styk s dieťaťom musí ustúpiť vôli a názoru maloletého dieťaťa.

6. Na pojednávaní dňa 13.11.2023 povinná uviedla, že spočiatku oprávnený za dieťaťom chodieval do H. pravidelne. V lete už chodil menej a v septembri bol naposledy. Dňa 30.9.2023 sa stretlo dieťa s oprávneným pred ich rodinným domom ako vždy, odvtedy oprávnený neprišiel, ani sa neozval. Dovnútra oprávnený ísť odmieta, je to jeho rozhodnutie. Povinná mu v tom nebráni, ako ani v stretávaní. Rešpektuje rozhodnutie dieťaťa, že nikam von s oprávneným ísť nechce. Povinná nevie, kde otec býva a kam by dieťa zobral, ani nevie ako si stretávania predstavuje.

7. Maloleté dieťa sa k celej veci bez prítomnosti povinnej pred súdom vyjadrilo tak, že keď už sa s oprávneným stretne pred ich domom, on všetko iba kritizuje, napríklad jeho vlasy, nechty alebo oblečenie. Nechce s ním nikam chodiť, samé sa tak rozhodlo, povinná ho vôbec neovplyvňuje. Dieťaťu je nepríjemné ako oprávnený vyzerá, hanbí sa za neho. Oprávnený ho nikdy nepozval napríklad na obed alebo ho nikdy nemotivoval k stretnutiu tak, aby sa mu to páčilo. On vždy príde takto bez ohlásenia okolo jedenástej nepárnu sobotu alebo párnú nedeľu. Zavolá dieťaťu na telefón, že má ísť dole, keď už je pred bránou. Zvykne priniesť čokoládu a magnetky z výletov po Slovensku. Dieťa nikdy so sebou na takýto výlet nezobral. Maloleté dieťa nevie, že kde oprávnený býva, ani kde pracuje. Jasne sa vyjadrilo, že na žiadne sedenia na úrad, ani s mamou a ani s otcom chodiť nechce. Chodí do ôsmej triedy na Základnú školu do H..

8. Z vykonaného dokazovania posudkom Základnej školy s materskou školou v H. zo dňa 06.09.2023 mal súd prvej inštancie za preukázané, že maloleté dieťa si riadne plní povinnú školskú dochádzku, je nekonfliktné, priateľské, na vyučovanie sa pripravuje. Spolupráca s povinnou je bezproblémová, s oprávneným neprebíha žiadna spolupráca. Celková starostlivosť o maloleté dieťa je štandardná. Starosta obce H. sa dňa 05.09.2023 k veci vyjadril tak, že nemá žiadne pripomienky voči matkinej výchove, nikto sa na maloleté dieťa v obci nestážoval, rodina žiadnu pomoc od obce dopsial nežiadala.

O oprávnenom nemá obec H. žiadne informácie, povinná žije spolu s maloletým dieťaťom a rodinnými príslušníkmi na adrese H. XXX. Zo správy orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately zo dňa 13.09.2023 bolo zistené, že v domácnosti povinnej je upratané a čisto, maloleté dieťa má v dome svoju vlastnú izbu, kde má všetko potrebné, nič mu nechýba. Neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti povinnej o maloleté dieťa a povinná má vytvorené vhodné podmienky pre jeho zdravý rast a vývin.

9. Vecne súd prvej inštancie argumentoval, že nezistil žiadne porušovanie povinností povinnou uložené jej vo vykonateľnom súdnom rozhodnutí, ani tie, na ktoré poukazoval oprávnený vo svojom návrhu. Povinná nijako negatívne maloleté dieťa voči oprávnenému neovplyvňuje, riadne i včas ho na stretnutia pripravuje, vôbec mu nebráni v stretávaní, ktoré prebieha z vôle a pričinenia samotného oprávneného neskoro, nepravidelne a neohlásene, maloleté dieťa oprávnený nemotivuje ničím, na čo by malo dôvod sa po jeho príchode tešiť, ich stretnutia pred domom sú rozpačité, konverzácia viazne, lebo sa ubera cestou výčitiek v negatívnom naladení, čo je pre 13-ročné dieťa odradzujúce, nudné a nie motivujúce. Oprávnený je vo veľkej miere sám zodpovedný za tento stav a svojím prístupom i v tomto konaní prejavil nezáujem niečo v danej veci zmeniť.

10. Hoci vo veciach výkonu rozhodnutia sa rozhoduje uznesením (§ 375 CMP), musel súd prvej inštancie obsiahnuť toto celé rozhodnutie do rozsudku, lebo sa konalo tiež o výchovnom opatrení, čo je vec starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 písm. m) CMP) a o ňom sa rozhoduje rozsudkom (§ 120 CMP). Oba petity v návrhu oprávneného, na nariadenie výkonu rozhodnutia i na uloženie výchovného opatrenia, bolo potrebné zamietnuť, lebo oba boli nedôvodné.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, lebo tento zákon neustanovuje, ani účastníci nenavrhli inak.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“) a súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP).

Uviedol, že v období od septembra 2023 do novembra 2023 venoval viac času získavaniu zamestnania a finančných prostriedkov k životu. K tomu, že si neprevzal vyjadrenie matky k jeho návrhu na adrese, ktorú označil na doručovanie písomností (D. X, E. A. F.) poznamenal, že býva u známeho, ktorému neoznámil, že mu má byť doručená zásielka zo súdu. Známý nepovažoval za potrebné prevziať písomnosť doručovanú zo súdu. On má v dome ubytovaných viacerých Ukrajincov a aj z toho dôvodu mohol nastať problém s doručením zásielky. Mal za to, že jeho právny zástupca, ktorý mu písal a podal návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia a uloženia výchovného opatrenia, ho bude aj na súde zastupovať a dá mu vedieť, kedy bude pojednávanie, čo sa nestalo. Platnosť jeho telefónneho čísla bola obmedzená do 15.11.2023. Má záujem na prejednaní veci, lebo sa týka jeho dcéry a na zlepšení vzťahu s ňou. Tým, že nebol vyzozumený o čase a termíne pojednávania, nebol na pojednávaní prítomný, nemohol sa k veci vyjadriť, ako ani k skutkovým a právnym okolnostiam, prípadne doložiť dôkazy, klásť svojej bývalej manželke i dcére otázky, čím mu súd znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Popisoval ako prebiehali jeho stretnutia s maloletým dieťaťom, vnímal, že dieťa bolo voči nemu odmerané. Dodal, že ak bude dieťa chcieť byť s ním, zavolá a môžu sa stretnúť, pretože on nebude chodiť na styk a stáť pred brámkou, kde povinná pozerá spoza záclony, pretože mu to pripadá trápne a takto si styk s dieťaťom nepredstavuje. Tvrdil, že povinná má na dieťa vplyv, a to taký, že sa jej dieťa bojí, alebo z neho urobila už takú bezcitnú osobu, ako je ona. Od augusta 2016, keď boli naposledy na Ukrajine, ho dieťa neoslovilo otec, nikdy mu nezavolalo, nenapísalo, nikdy ho nekontaktovalo na narodeniny, meniny, sviatky a deň otcov. Bol toho názoru, že povinná je cynická, bezcitná, zákerná, nezodpovedná (týka sa to tých sľubov), učí a núti dieťa klamať.

Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a aby žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

13. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – účastníkom konania (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), e) CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

15. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia a uloženie výchovného opatrenia.

16. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 106 ods. 1 CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti

- a) fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca,
- b) právnickej osobe na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri alebo inom verejnom registri.

Podľa § 111 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

17. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnenej požiadavky, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, stotožňuje sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty oprávneného nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

18. Úlohou súdu v konaní o výkon rozhodnutia je posúdiť, či konaním povinného rodiča došlo k porušeniu práv a povinností oprávneného rodiča, ktoré mu vyplývajú z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Súd zisťuje, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má rodič povinný ako aj oprávnený a taktiež správanie dieťaťa. Je potrebné brať ohľad na záujmy dotknutých osôb, predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa. Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti pripomína, že medzi záujmom maloletého dieťaťa a jeho rodiča sa musí nájsť spravodlivá rovnováha (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Olsson vs. Švédsko č. 10465/83). Je potrebné nájsť určitý a konkrétny spôsob zosúladenia toho, čo je v záujme maloletého dieťaťa, a čo je v záujme jeho rodičov. Nie je vždy účelom konania o výkone súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých detí, aby súd automaticky siahal k donucovacím prostriedkom za prípadné nedodržiavanie styku podľa súdneho rozhodnutia. K týmto prostriedkom súd pristúpi až vtedy, ak sa

skutočne povinná osoba nepodrobuje súdному rozhodnutiu. Súd pritom vychádza zo skutkového stavu, rozhodujúceho v čase vydania rozhodnutia. Nariaďovanie výkonu súdneho rozhodnutia môže totiž spôsobiť ďalšie vyostrenie právnych vzťahov medzi účastníkmi konania. Súd v odôvodnených prípadoch (vek a rozumová vyspelosť) prihliadne aj na správanie a názor maloletého dieťaťa. Obvyklým dôvodom, pre ktorý dochádza k podaniu návrhu na výkon rozhodnutia, je vzájomné negatívne správanie sa rodičov, ktorí nie sú schopní prekonať nevraživosť, ktorú prenášajú na maloleté dieťa. Účelom konania je snaha dosiahnuť spravodlivú rovnováhu medzi záujmami účastníkov konania a všeobecným záujmom, ktorý spočíva v dodržiavaní zásad právneho štátu. Pri súdnom vynucovaní styku nie je možné postupovať tak, aby návrh na výkon rozhodnutia sa stal procesným prostriedkom slúžiacim výhradne k tomu, aby za každú cenu aj proti záujmu maloletého dieťaťa, bola dosiahnutá ochrana oprávneného záujmu jedného z rodičov na realizáciu styku s maloletým (Ústavný súd ČR, sp. zn. IV. ÚS 25/2003).

19. Vnútroštátne orgány musia vyvíjať snahu, aby napomohli spolupráci rodičov k výkonu práva styku. Ich povinnosť využiť donucovacie opatrenia však nemôže byť neobmedzená, musia brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb a osobitne na najlepší záujem dieťaťa a jeho práva, ktoré mu priznáva článok 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Najlepší záujem dieťaťa však môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča. Európsky súd pre ľudské práva v tomto ohľade opakovane konštatoval, že článok 8 v žiadnom prípade neopravňuje rodiča, aby žiadal prijatie takých opatrení, ktoré by poškodzovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

20. Všeobecne platí, že návrh na výkon rozhodnutia súd zamietne vtedy, ak nedôjde k porušeniu povinnosti uloženej rozhodnutím alebo ak k jej porušeniu došlo, avšak z objektívnych príčin (Stanovisko Najvyššieho súdu ČR sp. zn. Cpj 228/81 zo dňa 10.05.1981). V konaní o výkon rozhodnutia nie je súd oprávnený vstupovať do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania, je oprávnený skúmať len naplnenie, resp. nenaplnenie podmienok na nariadenie výkonu rozhodnutia, a teda, či správanie sa povinnej osoby je v rozpore s rozhodnutím, na podklade ktorého realizuje oprávnený svoje práva.

21. V danom prípade, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného v čase vydania odvolaním napadnutého rozhodnutia, možno konštatovať, že neboli naplnené zákonné predpoklady na nariadenie výkonu rozhodnutia, t. j. nebolo preukázané, že by povinná v čase rozhodovania súdu neplnila povinnosť uloženú exekučným titulom dobrovoľne. Nebolo preukázané, že by povinná marila styk oprávneného s maloletým dieťaťom, prípadne by bola sama príčinou nesplnenia povinnosti. Pokiaľ sa nerealizuje styk otca s maloletým dieťaťom je to spôsobené správaním sa oprávneného pri realizácii jeho práv vyplývajúcich z rozhodnutia súdu, keďže naposledy za maloletým dieťaťom prišiel koncom septembra 2023, čo nepopieral a odôvodnil to tým, že v čase od septembra 2023 do novembra 2023 viacej času venoval získaniu zamestnania a finančných prostriedkov k životu, ktoré zdôvodnenie neobstojí. Na jednej strane sa oprávnený ako navrhovateľ domáha núteného výkonu súdneho rozhodnutia a na strane druhej je tým, ktorý sám styk s maloletým dieťaťom nerealizuje. Odvolací súd je toho názoru, že oprávnený by mal v záujme dieťaťa a vytvorenia si pevného rodinného puta vyvíjať primeranú snahu o kontakt s maloletým dieťaťom, vyvarovať sa kritike dieťaťa, naopak navodiť príjemnú atmosféru, v ktorej sa dieťa bude cítiť komfortne, zaujímať sa oň a týmto spôsobom motivovať dieťa k stretávaniu sa v pozitívnom naladení. Ak oprávnený má skutočný záujem na obnovení citovej väzby medzi ním a maloletým dieťaťom (ako tvrdí v podanom návrhu), mal by k dosiahnutiu tohto cieľa využiť najmä svoje správanie a konanie vedené citlivo, láskavo a podporujúcim prístupom k dieťaťu.

22. Odvolací súd námietku oprávneného o nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie, čím znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, vyhodnotil ako nedôvodnú.

Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46

ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Oprávnený v podanom návrhu označil ako adresu na doručovanie písomností D. X, E. A. F., na ktorú adresu mu súd prvej inštancie doručoval vyjadrenie povinnej k návrhu a predvolanie na pojednávanie, avšak obe zásielky sa súdu vrátili späť s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Argumentáciu oprávneného obsiahnutú v podanom odvolaní, že býva u známeho, ktorému neoznámil, že mu má byť doručená zásielka zo súdu nemožno považovať za dôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 106 ods. 1 CSP, ako aj ust. § 111 ods. 3 CSP a na správny postup súdu prvej inštancie, ktorý zásielky určené pre oprávneného zaslal na adresu ním uvedenú ako adresu na doručovanie, pričom je irelevantné, čo sa o ich obsahu oprávnený dozvedel, pretože písomnosť sa považuje za doručenú dňom vrátenia nedoručenej zásielky, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106 CSP, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Fikcia doručenia nastupuje po tom, čo sa súdu nepodarí písomnosť doručiť na adresu uvedenú v ust. § 106 CSP, pričom je zrejmé, že k skutočnému doručeniu nedošlo, avšak pre účely príslušného konania sa doručenie finguje. Adresát zásielky, ani nikto iný, nie je oprávnený dovoľávať sa toho, že zásielka nebola doručená, lebo právna fikcia (akou je fikcia doručenia) je silnejšia ako skutočnosť. Prísnosť fikcie doručenia vyjadruje zodpovednosť strany (v tomto prípade oprávneného) za účinky doručenia. Každý účastník konania je zodpovedný za ochranu vlastných záujmov.

Bez relevancie zostáva konštatovanie oprávneného, že mal za to, že na súde ho bude zastupovať jeho právny zástupca, ktorý mu spísal návrh, a ktorý by mu mal vedieť o súdnom pojednávaní, keďže žiadne plnomocenstvo nebolo k návrhu priložené a žiadne sa v súdnom spise do rozhodnutia súdu prvej inštancie nenachádzalo. Oprávnenému bola právna pomoc (spočívajúca v určení advokáta JUDr. Jána Ščuryho, vykonávajúceho advokáciu prostredníctvom spoločnosti Advokátska kancelária ŠČURY, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 2618, Čadca) poskytnutá Centrom právnej pomoci – Kancelária Bratislava až rozhodnutím zo dňa 05.12.2023, a to na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie.

23. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP, ktorý odvolateľ v odvolaní ani nešpecifikoval, sa pre poriadok žiada uviesť, že oprávnený vykonanie žiadnych dôkazov v podanom návrhu nežiadal, naopak v konaní pred súdom prvej inštancie bol nečinný, pričom súd prvej inštancie zvolil správny postup podľa ust. § 32 CMP, pokračoval v konaní a vlastnou procesnou činnosťou zisťoval skutočný stav veci (§ 35 CMP). Keďže, že v mimosporových konaniach sa vôbec neuplatňuje koncentrácia konania (§ 34 CMP), a to ani v konaní pred súdom prvej inštancie, účastníci môžu predkladať nové skutkové tvrdenia a nové dôkazné návrhy až do rozhodnutia o odvolaní, pričom platí, že súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykonaná (§ 185 ods. 1 CSP). Oprávnený ani v odvolacom konaní nevyužil vyššie uvedené zákonné možnosti a žiadne dôkazné návrhy nepredložil. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd k tomuto odvolaciemu dôvodu neprihliadol.

24. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie nevzhladol dôvod na uloženie výchovného opatrenia rodičom a maloletému dieťaťu, keďže obnovenie citovej väzby oprávneného s maloletým dieťaťom je predovšetkým úlohou oprávneného, resp. rodičov maloletého dieťaťa, ktorú nie je možné prenášať na tretí subjekt realizujúci odborné poradenstvo. Žiada sa zdôrazniť, že v rodičovských vzťahoch platí viac než inde požiadavka vzájomnej tolerancie, nekonfliktnosti a úcty k právam druhého rodiča a k právam dieťaťa, čo by mali mať na zreteli predovšetkým rodičia maloletého dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa, ktorý by mali obaja rodičia sledovať, by naplnilo akékoľvek usporiadane roztrieštených vzťahov v rodine, pričom sú to práve rodičia, ktorí nesú zodpovednosť za výchovu a vývoj maloletého dieťaťa. Súdom nie je schopný takéto usporiadanie vzťahov zabezpečiť a je vhodné pripomenúť, že sú to rodičia (nie súdy, či znalci, alebo kolízni opatrovníci), ktorí nesú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa (uvedené vyplýva aj zo záverov uznesenia Ústavného súdu Českej republiky vo veci IV. ÚS 60/04).

25. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).